



## Arrest

nr. 183 453 van 7 maart 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Galjeel clan, een subclan van de Hawiye. Volgens uw verklaringen werd u in de stad Buloburde geboren, gelegen in het gelijknamige district van de provincie Hiraan. U zou er steeds in de wijk Indha Ceel hebben gewoond. U bent nooit naar school geweest maar u hebt wel zeven jaar Koranlessen gevolgd. Uw vader is in 1994 een natuurlijke dood gestorven. Uw moeder is hierna nog twee keer getrouwd geweest.*

Haar tweede man is eveneens overleden en van haar derde man is ze gescheiden. Omdat uw moeder ziek werd en niet langer kon werken op de vleesmarkt, bent u in 2010 beginnen werken in een restaurant in uw wijk. Op 5 mei 2013 bent u getrouwd met Mohamed Mohamud Hussein.

Uw man werkte als kok in de militaire basis Janta Kundishe, op 5 kilometer van Beledweyne stad, eveneens in de provincie Hiraan. Al Shabaab kwam te weten dat u uw echtgenoot op 7 juli 2013 was gaan bezoeken en beschuldigde u van spionage. Uit vrees problemen te krijgen, bezocht u uw man niet meer gedurende vijf maanden. Op 18 januari 2014 kreeg u bezoek van een buurvrouw. U vertelde over uw man en zijn werk voor de overheid. De vrouw bleek gehuwd te zijn met een Al Shabaab strijder. Die avond kwamen er twee gemaskerde mannen naar uw huis. Ze zeiden dat u bent getrouwd met een man die voor de regering werkt en dat u een spion bent. De mannen richtten hun pistolen tegen uw hoofd. U begon te roepen, waarop de bureu u ter hulp kwamen. U wilde wegvlugten en belde een taxi. De taxichauffeur wilde u evenwel niet meenemen daar hij geen problemen wilde krijgen met Al Shabaab. De volgende dag nam u dan de bus. Al Shabaab hield de bus tegen en alle passagiers moesten uitstappen en werden gefouilleerd. Daar u werd gezocht, werd u gearresteerd en meegenomen naar de gevangenis van Al Shabaab. U werd mishandeld opdat u zou toegeven dat u was getrouwd met iemand die voor de overheid werkt. Er werd u verteld dat u de doodstraf zou krijgen op 29 maart 2014. Op 20 maart 2014 werd u echter vrijgelaten door regeringssoldaten die Al Shabaab hadden verdreven uit Buloburde. U keerde terug naar huis en in juni 2014 ging u weer aan het werk in het restaurant. U werd een paar keer bedreigd door Al Shabaab leden. Op 15 februari 2015 werden twee collega's van u in het restaurant doodgeschoten door Al Shabaab strijders omdat het cliënteel onder andere bestond uit regeringsmensen. Dezelfde avond werd ook een vriendin van u die in het restaurant werkte, gedood door Al Shabaab toen ze onderweg was naar uw woning waar ze tijdelijk verbleef. De groepering dacht immers dat u haar was. Op 25 februari 2015 kwamen Al Shabaab leden u zoeken in uw woning. Uw moeder en halfbroer zeiden dat ze niet wisten waar u zich bevond. Ze werden geslagen en uw halfbroer werd verwond met een mes. U besloot Somalië te verlaten om uw leven te redden. U bent op 20 maart 2015 vertrokken. U reisde via het noorden van Somalië naar Addis Abeba in Ethiopië, van waar u illegaal met het vliegtuig naar België vloog. U diende op 14 april 2015 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een medisch attest neer, opgemaakt op 4 mei 2015.

## **B. Motivering**

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van de twee gehoren die op het CGVS werden georganiseerd (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.2 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de

Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u tijdens het eerste gehoor dat werd georganiseerd op het Commissariaat-generaal, stelde dat u via een zandweg van uw woning naar het restaurant ging waar u werkte en dat u onderweg een brug overstak (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.6). Wanneer u tijdens het tweede gehoor werd gevraagd om in detail uit te leggen hoe u van uw woning naar uw werk ging, herhaalde u dat u de zandweg volgde totdat u op een gegeven moment aan de weg kwam waar het restaurant lag (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). Gevraagd welke plaatsen, gebouwen u onderweg allemaal tegenkwam, antwoordde u dat u enkel huizen passeerde waar mensen wonen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). Gevraagd of u langs een rivier liep, of u een kruispunt passeerde of andere herkenningpunten, antwoordde u negatief en herhaalde u dat u enkel de zandweg moest volgen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). U voegde er nog aan toe dat de rivier niet in die buurt stroomt (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). Gevraagd of er veel bruggen zijn in Buloburde, sprak u over één brug in Indha Ceel die over de rivier is gebouwd (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). Voor de duidelijkheid gevraagd of u de brug aldus niet moest oversteken als u naar het restaurant wandelde, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). U erop wijzend dat u vorige keer heeft verteld dat u de brug wel overstak als u van uw woning naar uw werk wandelede, kwam u niet verder dan te stellen dat u dat toen niet heeft gezegd, dat het Commissariaat-generaal het waarschijnlijk verkeerd heeft begrepen toen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5), wat evenwel geen afdoende uitleg is voor deze tegenstrijdigheid die vraagtekens zet bij uw beweerde herkomst uit Buloburde stad.

Verder gevraagd wat u zo al op de markt kocht in Somalië, antwoordde u dat u nooit naar de markt ging (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5). Gevraagd waarom u nooit naar de markt ging, stelde u dat uw moeder meestal de boodschappen deed (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). Gevraagd of u soms meeding met uw moeder, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). U erop wijzend dat u vorige keer had verteld dat uw moeder ziek was en dat het aldus logisch zou zijn dat u dan in haar plaats de boodschappen moest doen, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). U stelde dat uw moeder hoofdpijn had, dat u ging werken in het restaurant maar dat uw moeder het geld nam en de boodschappen deed (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6 en p.12). Gevraagd of u ooit iets heeft gekocht in Somalië, eten of kleren, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). Gevraagd of u de prijs kent van thee, suiker, van eender wat, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). U kon evenmin de prijzen geven van de maaltijden die u serveerde in het restaurant waar u werkte (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.9 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). U stelde dat u niet degene was die het geld aannam en dat u dus ook niet weet hoeveel het eten kost (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.9 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.6). Uw verklaringen weten allerminst te overtuigen. Dat u, de oudste dochter in een gezin zonder vader (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.9-10), nooit inkopen zou hebben gedaan in Somalië en dat u geen enkele prijs weet te geven van basisvoorzieningen, roept ernstige vragen op bij de geloofwaardigheid van uw bewering altijd in Buloburde te hebben gewoond, tot op het moment dat u bent vertrokken naar Europa, en over de Somalische nationaliteit te beschikken.

Verder dient er opgemerkt te worden dat u gedurende de twee gehoren weliswaar enkele dorpen kon opsommen en situeren die in de buurt van Buloburde zijn gelegen en waarvan er sommige werden teruggevonden op de voorhanden kaarten (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.17 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.4-5), maar wanneer u werd gevraagd het dorp Ag Bascir te situeren, kwam u niet verder dan te stellen dat het ook in de regio van Buloburde ligt (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). U kon niet preciseren in welke richting het is gelegen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). Gevraagd of Ag Bascir, dan wel Halgan – één van de dorpen die u noemde (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.4) – dicht bij Buloburde ligt, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). Uw onwetendheid mag verbazen daar Ag Bascir vlak bij Buloburde op de weg naar Beledweyne ligt en u verklaarde de weg naar Beledweyne te hebben genomen (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.1 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.4). Het dorp Kuusow dat eveneens zeer dicht bij Buloburde is gelegen, kent u niet en wanneer werd gevraagd naar het dorp Jafoole, stelde u dat u het dorp Jaboole wel kent als één van de dorpen rondom Buloburde (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). Jaboole werd echter niet teruggevonden op de voorhanden kaarten.

*Jafoole daarentegen ligt vlak bij Buloburde. Tijdens het eerste gehoor sprak u over de plaats Af Cad waar op maandag een markt wordt georganiseerd (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.17). Tijdens het tweede gehoor gevraagd Af Cad te situeren, kwam u evenwel niet verder dan te stellen dat het in de regio van Buloburde moet liggen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). Dat u enkele dorpen in de buurt van Buloburde kon opsommen tijdens de gehoren maar dat uw verklaringen te kort schoten als het Commissariaat-generaal zelf dorpen aanhaalde en u vroeg deze te situeren, maakt dat uw kennis ingestudeerd overkomt.*

*Voorts heeft het Commissariaat-generaal bedenkingen over uw verklaringen betreffende de politieke ontwikkelen en veiligheidssituatie in uw beweerde regio van herkomst. Wanneer u tijdens het eerste gehoor werd gevraagd te vertellen hoe de politieke situatie in uw regio veranderde en wat voor een invloed dat had op uw leven, antwoordde u dat u het zich herinnert vanaf het jaar 2005 (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.15). U begon uw uiteenzetting door te stellen dat Abdi Iddow Sabriye van de overheid de leiding had in Buloburde district totdat de leiding werd overgenomen door Hussein Barre Rage van de Islamitische Rechtbanken (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.15). Wanneer u tijdens het tweede gehoor werd gevraagd te vertellen over het leven onder de Islamitische Rechtbanken, kwam u echter niet verder dan te stellen dat het gewoon normaal was (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). U erop wijzend dat u toch wat meer uitleg moet kunnen geven, dat u moet kunnen vertellen wanneer de Islamitische Rechtbanken in Buloburde waren, hoe het leven was in die periode, wat er was veranderd enz., antwoordde u kort dat u denkt dat ze er waren in 2006 (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). U aangemoedigd alles te vertellen over die periode, alles wat u zich herinnert, stelde u dat het normaal was (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). Gevraagd of de inwoners van Buloburde al dan niet opgelucht waren toen de Islamitische Rechtbanken waren verdreven, antwoordde u het niet echt te weten daar u toen nog jong was (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). Uit de informatie van het CGVS die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Islamitische Rechtbanken bevalen om publieke plaatsen zoals winkels en theehuizen te sluiten tijdens de gebedstijden en dat niemand zich op deze uren in de stad op straat mocht begeven op straffe van de dood. Ook werden de cinema's in Buloburde gesloten, waarop veel protest volgde. De Islamitische Rechtbanken verboden naast films, ook muziek en het gebruik van qat. Diefstal kon bestraft worden door amputatie. Ondanks uw jonge leeftijd op dat moment, mag er toch worden verwacht dat u hierover iets zou hebben opgevangen doorheen de jaren. Uw verklaring dat het leven 'normaal' was onder de Islamitische Rechtbanken en uw gebrek aan doorleefdheid, roepen dan ook vragen op.*

*Verder verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat de Ethiopische troepen in 2007 naar Buloburde kwamen samen met de regering van Abdullahi Yusuf, dat een zekere Mohammed Barre Rage de leiding nam en dat Al Shabaab vervolgens in 2009 de macht greep (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.15-16). Gevraagd hoe Al Shabaab de stad kon innemen, stelde u dat er toen wel werd gevochten maar in geringe mate en dat er niet zoveel mensen om het leven kwamen (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.16). Gevraagd om nog meer uitleg te geven, vertelde u dat er maar één dag werd gevochten in Buloburde stad, dat de regering zich terugtrok en Al Shabaab de macht overnam (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.16). Wanneer u tijdens het tweede gehoor werd gevraagd nog eens te vertellen over de inname van Buloburde door Al Shabaab in 2009, kwam u niet verder dan aan te geven dat het niet uitmaakt, dat Al Shabaab slechte mensen zijn (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). De vraag herhalend, antwoordde u dat er werd gevochten, dat de stad werd ingenomen en het leven veranderde (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). Gevraagd over de gevechten te vertellen, repliceerde u het zich niet te herinneren (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). Gevraagd of er zwaar werd gevochten toen, herhaalde u het zich niet te herinneren maar stelde u dat er wel werd gevochten (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Gevraagd of er lang werd gevochten, zijnde maanden, weken of dagen, stelde u wederom het zich niet te herinneren (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Deze onwetendheid stemt niet overeen met uw verklaringen tijdens het eerste gehoor dat er maar één dag werd gevochten (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.16). Het roept vragen op dat u zich plots niets meer zou herinneren van de inname van Buloburde door Al Shabaab.*

*Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u tijdens het eerste gehoor verklaarde dat uw burens Mohammed, Yahia en Zakria aan het voetballen waren toen voornoemde gevechten in 2009 uitbraken en hierbij om het leven kwamen, evenals hun vader (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.16). Tijdens het tweede gehoor gevraagd of u mensen kent die tijdens deze gevechten om het leven kwamen, kwam u echter niet verder dan te stellen dat u het zich niet herinnert, dat de meeste mensen die u kent zijn overleden en dat u zich niets herinnert (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). U erop wijzend dat u vorige keer had verteld dat u mensen kende die tijdens voornoemde gevechten het leven hadden verloren, stelde u dat een vader en zoon inderdaad waren overleden en dat een andere zoon gewond*

was geraakt (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Gevraagd wie dan wel, noemde u de namen Mohammed en Yahia (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). U stelde dat ze aan het voetballen waren toen de oorlog uitbrak waarna u zei er niet zeker van te zijn of er over dezelfde gevechten wordt gesproken (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Gevraagd over welke gevechten u het heeft, kwam u niet verder dan te stellen dat ze bleven vechten bij jullie (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Gevraagd in welke context de personen waarover u sprak, zijn omgekomen, repliceerde u dat u het alleen heeft gehoord en dat u veel lijen heeft gezien (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). De vraag herhalend, antwoordde u met "kogels in het gevecht" (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Nogmaals gevraagd wie er aan het vechten was toen voornoemde personen om het leven kwamen, concludeerde u dat u het echt niet meer weet daar het al een tijdje geleden is (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Gevraagd of het had te maken met de inname van Buloburde door Al Shabaab of het incident dan wel op een ander moment heeft plaatsgevonden, herhaalde u het zich niet te herinneren en stelde u dat u wel weet dat ze zijn overleden maar dat u niet weet tijdens welk gevecht (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Uw uiterst moeizame verklaringen en de incoherenties tussen uw opeenvolgende verklaringen over dit incident, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Buloburde.

Voorts ingegaan op de periode nadat Al Shabaab werd verdreven uit Buloburde, met name in maart 2014, en gevraagd of de mensen vrij konden reizen naar andere delen in de regio toen Buloburde terug onder regeringscontrole kwam, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21). Gevraagd of u weet hebt van problemen met de toevoer van goederen, stelde u dat er dergelijke problemen waren toen Al Shabaab de macht had (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21). Gevraagd of er daarna ook zulke problemen waren, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21). Tijdens het tweede gehoor gevraagd hoe de situatie in Buloburde was nadat Al Shabaab werd verdreven uit de stad, stelde u in eerste instantie dat u dat niet weet aangezien u toen vastzat (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). U erop wijzend dat u zelf had verklaard dat u vrijkwam uit de gevangenis nadat Al Shabaab was verdreven uit de stad (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.5-6, p.17-18 en p.20), bevestigde u dat Al Shabaab weg was toen u vrijkwam (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). U erop wijzend dat u had verklaard na uw vrijlating nog enige tijd in Buloburde te hebben gewoond vooraleer naar Europa te vertrekken (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.17-18), antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). U aldus opnieuw gevraagd te vertellen over de situatie in uw stad na de verdrijving van Al Shabaab, antwoordde u dat Al Shabaab wel was verdreven maar dat de strijders nog in de buurt waren en zich zelfs onder de mensen bevonden, dat ze 's avonds actief waren en dat de overheid overdag de controle had (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8). Gevraagd of het normale leven weer zijn intrede deed, of iedereen verder kon met zijn leven, of er dan wel moeilijkheden waren, antwoordde u vaagweg dat u daar nog een paar maanden hebt gewoond en dat u toen bang was (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.8-9). Gevraagd of er specifieke moeilijkheden waren voor de bewoners van Buloburde na de verdrijving van Al Shabaab, kwam u niet verder dan te stellen dat de angst voor Al Shabaab bleef bestaan (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). Gevraagd of er voldoende eten was in Buloburde nadat Al Shabaab was verdreven, antwoordde u dat echt niet te weten (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9). Uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Buloburde na de verdrijving van Al Shabaab werd omsingeld door de groepering. Al Shabaab controleerde de bevoorradingswegen, wat een tekort aan goederen veroorzaakte. Gezien de enorme impact van de blokkade op de bevolking van Buloburde, is het zeer bedenkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd tijdens het tweede gehoor, repliceerde u dat iedereen zijn eigen prioriteiten heeft, dat u heel bang was en dat u werd lastiggevallen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.14). U hebt geen weet van de blokkade (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.14).

Voorts dient er opgemerkt te worden dat u evenmin weet bleek te hebben van aanvallen van Al Shabaab op doelwitten in Buloburde na hun verdrijving uit de stad. Gevraagd te vertellen over zo een aanvallen, noemde u namen van twee personen die door Al Shabaab werden gedood omwille van voor u onbekende redenen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.12-13). Gevraagd naar grote aanvallen van Al Shabaab op overheidsgebouwen, militaire infrastructuur of andere doelwitten, waarbij meerdere slachtoffers vielen, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.13). Uit de informatie van het Commissariaatgeneraal blijkt nochtans dat Al Shabaab in de periode voor uw vertrek, twee keer éénzelfde hotel heeft aangevallen en meermaals legerbasissen van de overheid als doelwit uitkoos (zie administratief dossier). Dat u hier in het geheel niets over kon vertellen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat Al Shabaab volgens uw verklaringen op 20 maart 2014 werd verdreven uit Buloburde (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.5-6 en p.17). Uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Al Shabaab op 13 maart 2014 in Buloburde werd verslagen door het Somalische leger en AMISOM troepen. U hiermee geconfronteerd tijdens het eerste gehoor, repliceerde u dat de mensen van de regering Al Shabaab wel vaker aanvielen maar dat de stad op 20 maart 2014 echt vrij was van Al Shabaab (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.17). Uit vermeldde informatie blijkt echter dat dat al gebeurde op 13 maart 2014. Dat u een exacte datum gaf en dat deze datum dan nog eens fout bleek te zijn, wijst nogmaals op (slecht) ingestudeerde kennis. Dat uw kennis ingestudeerd blijkt, werd bovendien eveneens duidelijk wanneer u werd gevraagd wanneer Al Shabaab in Beledweyne aanwezig was. Vooreerst antwoordde u naast de kwestie dat de Islamitische Rechtbanken in 2006 de hele regio onder controle hadden (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21). Opnieuw gevraagd van wanneer tot wanneer Al Shabaab in Beledweyne was, stelde u kort "tot 2009" (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21). Gevraagd of Al Shabaab tot 2009 in Beledweyne was, repliceerde u dat u niet van daar bent maar dat Al Shabaab ook in Beledweyne was in de periode dat de groepering in Buloburde aanwezig was (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21). Gevraagd wanneer Al Shabaab werd verdreven uit Beledweyne, stelde u eerst het niet te weten omdat u niet van daar afkomstig bent, waarna u zonder twijfelen aangaf dat Al Shabaab op 31 december 2011 werd verdreven uit Beledweyne. Dat u eerst vaag en ontwijkend antwoordde om daarna opnieuw een exacte datum te geven, roept verder vragen op bij uw verklaringen.

Ten slotte dient er nog op gewezen te worden dat u bedenkelijke verklaringen aflegde over het gebrek aan contact met uw familie in Somalië. U verklaarde niet te weten waar uw moeder, halfbroers en halfzussen zich bevinden sinds uw vlucht uit Somalië (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2). Volgens uw verklaringen kunt u hen niet bereiken daar ze geen telefoon hebben (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). U stelde dat u uw echtgenoot in België wel twee keer hebt gehoord, één keer vóór het eerste interview op het CGVS dat werd georganiseerd in juni 2015 en één keer in augustus 2015 (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2). Volgens uw verklaringen weet ook uw echtgenoot niet waar uw familie is (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2-3). Gevraagd of u aan uw man heeft gevraagd om te horen hoe het met uw familie gaat, antwoordde u positief maar voegde u daaraan toe dat hij ze ook niet kon vinden (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). Gevraagd op welke manier uw man heeft gezocht naar uw familie, antwoordde u dat u dat niet heeft gevraagd, dat u enkel heeft gevraagd aan uw man of hij uw moeder had gezien en dat hij negatief antwoordde (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). U stelde dat u niet heeft gevraagd aan uw echtgenoot om uw familie te zoeken (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). Gevraagd waarom niet, kwam u niet verder dan te herhalen dat u hem enkel heeft gevraagd of hij uw moeder had gezien en dat u hem niet heeft gevraagd om uw familie te zoeken (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). Het roept vragen op dat u zich niet meer moeite zou getroosten om na te gaan waar uw moeder, halfbroers en halfzussen verblijven en hoe het met hen gaat.

Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat u onduidelijke verklaringen aflegde over het contact met uw echtgenoot. Gevraagd waarom u uw man maar twee keer hebt gesproken sinds u hier bent, repliceerde u dat u zijn nummer niet hebt, dat hij u heeft gebeld (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). Gevraagd op welke manier u uw nummer hier dan heeft kunnen doorgeven aan hem, antwoordde u dat u hem de eerste keer hebt gebeld en dat hij u de tweede keer heeft gebeld (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). U erop wijzend dat als u hem de eerste keer hebt gebeld, u zijn nummer toch heeft, repliceerde u dat u zijn nummer nu niet meer heeft (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). Gevraagd hoe dat komt, kon u het Commissariaat-generaal echter geen uitleg geven, u kwam niet verder dan te stellen dat u het zich niet herinnert (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3). U erop wijzend dat u toch moet weten hoe het komt dat u het telefoonnummer van uw echtgenoot niet meer heeft, repliceerde u dat u grotere problemen heeft (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3).

Voorts stelde u dat uw oom aan moederskant die in Zuid-Afrika woont, 8.000 – u weet niet welke geldeenheid – heeft betaald om u met de hulp van een smokkelaar naar Europa te sturen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.10). U stelde geen contact te hebben met deze oom (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.10). Gevraagd waarom niet, repliceerde u dat u uw oom één keer hebt gesproken toen de smokkelaar u begeleidde (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.10). U verklaarde niet in het bezit te zijn van het telefoonnummer van uw oom (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.10). Gevraagd waarom niet, antwoordde u naast de kwestie dat u niet eens weet waar uw moeder is (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.10). Nogmaals gevraagd waarom u het nummer van uw oom niet hebt, negeerde u de vraag en stelde u dat u geen contact meer hebt met uw familie sinds u in Europa bent (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.11). U erop wijzend dat uw oom uw reis heeft geregeld en gevraagd of u met uw oom hebt afgesproken hoe elkaar te bereiken, stelde u dat

*dat allemaal via de smokkelaar ging, dat de smokkelaar zijn nummer had maar u niet, hoewel u vandaag graag contact had gehad met uw oom (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.11). Het mag zeer verbazen dat u niet zou weten hoe u uw oom moet bereiken daar aangenomen mag worden dat uw oom die uw reis heeft gefinancierd, zou willen weten of u al dan niet goed bent gearriveerd in Europa. Uw opeenvolgende vage verklaringen over het (gebrek aan) contact met uw familieleden doen vermoeden dat u informatie achterhoudt voor het CGVS en ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.*

*Er dient bovendien opgemerkt te worden dat u evenmin uw asielrelaas aannemelijk hebt gemaakt. Zo bleef u zeer aan de oppervlakte wanneer u werd gevraagd te vertellen over uw opsluiting door Al Shabaab. U stelde dat u twee maanden heeft vastgezeten, dat u werd geslagen en mishandeld door de groepering, dat u werd kaal geschoren en met een mes werd verwond en dat u werd gezegd dat u zou worden doodgeschoten waarna u werd bevrijd uit de gevangenis door regeringssoldaten (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.20). Opnieuw gevraagd te beschrijven hoe u uw opsluiting hebt ervaren, kwam u niet verder dan te stellen dat u verdrietig was, dat u werd mishandeld, dat u teleurgesteld en verdrietig was en dat ze zeiden dat u zou worden doodgeschoten (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.20). Gevraagd of er nog andere zaken zijn die u kunt aanhalen over uw opsluiting, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.20). Van iemand die twee maanden zou hebben vastgezeten in een gevangenis van Al Shabaab, mag evenwel verwacht worden dat hij/zij daar uitvoerig over zou kunnen vertellen. Uw verklaringen waren te beknopt en te weinig doorleefd om te kunnen overtuigen.*

*Verder stelde u dat u vorig jaar in augustus van uw echtgenoot heeft vernomen dat hij met zijn werk als kok op de militaire basis is gestopt (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2). Gevraagd waarom hij met dat werk is gestopt, moest u het antwoord evenwel schuldig blijven (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2). Gevraagd of u zich heeft geïnformeerd naar de reden van het stopzetten van zijn job, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2). Later tijdens het gehoor gevraagd of hij zelf zijn ontslag heeft gegeven, dan wel ontslagen werd, antwoordde u te denken dat hij werd ontslagen aangezien hij u vertelde dat hij daar niet meer was (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.11). U erop wijzend dat deze uitspraak beide scenario's kan betekenen, repliceerde u niet te weten of hij al dan niet zelf is opgestapt en voegde u eraan toe dat hij enkel heeft gezegd daar niet langer te werken (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.11). Uw onwetendheid en gebrek aan interesse hierover mag sterk verbazen daar u verklaarde problemen te hebben gekend in Somalië net omwille van het werk van uw echtgenoot (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.18-20). Er mag dan ook verwacht worden dat u zou willen weten waarom en in welke omstandigheden hij zijn activiteiten heeft stopgezet. Uw gebrek aan interesse ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Buloburde gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Noch hebt u aannemelijk gemaakt problemen te hebben gekend met Al Shabaab. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.*

*U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS van 02/06/2015 en 01/06/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het eerste en het tweede gehoor bovendien uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.*

*Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.2 en p.21-22 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2 en p.11-12). Wanneer u werd geconfronteerd met bovenstaande vaststellingen, herhaalde u telkens opnieuw dat u de waarheid heeft verteld, namelijk dat u bent geboren en getogen in Buloburde en dat u nooit elders heeft gewoond (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.21-22 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.11-12). U gaf geen aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.*

*Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.*

*Wat betreft het door u neergelegde medische attest dat melding maakt van een litteken in uw hals – volgens uw verklaringen opgelopen tijdens uw gevangenschap door Al Shabaab (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.15-15) – dient er opgemerkt te worden dat het attest niet objectief aantoont hoe u aan het litteken bent geraakt. Bovendien stelt het attest bovenstaande vaststelling dat u uw beweerde herkomstregio en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, niet in een ander daglicht.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."*

#### **1.2. Stukken**

*Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "Advies van het UNHCR van 9 oktober 2009, verstrekt op basis van artikel 57/23bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van de asielaanvraag van mevrouw Y."*

*Bij aanvullende nota van 27 oktober 2016 voegt verzoekster "een akte die haar identiteit bevestigt" en "haar geboorteakte" toe.*

*Verweerster voegt bij haar aanvullende nota van 6 december 2016 de "COI Focus 'Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten', d.d. 9 september 2016".*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

*2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 augustus 2016 een schending aan van "artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980; schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".*

*Wat betreft de beweerde tegenstrijdigheid in verzoeksters verklaringen aangaande de weg van huis naar het werk, benadrukt zij "nooit gezegd te hebben dat zij een brug moest oversteken om tot haar werk te geraken".*

Waar verweerster het vreemd vindt dat verzoekster nooit naar de markt ging, zeker nu het geval zich voordeed dat haar moeder ziek was, volhardt verzoekster dat *“de boodschappen gedaan werden door haar moeder”* en dat *“zij [haar moeder] wel nog in staat was om de dagdagelijkse boodschappen zelf te doen”*.

Verzoekster stelt dat *“verwerende partij zich baseert op de vermeende gebrekkige kennis van verzoekende partij aangaande de precieze ligging van bepaalde dorpen die zij (correct) kon opnoemen”* en is in dit opzicht van oordeel dat het *“verifiëren van iemands Somalische nationaliteit een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck vereist”*, waarbij *“vragen geenszins eenzijdig mogen zijn”* en *“evenmin een encyclopedische kennis van haar [verzoeksters] omgeving kan worden verwacht”*. Verzoekster verwijst naar *“professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, die in een advies aan het UNHCR stelde dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”*. Verzoekster benadrukt dat professor Abbink verder stelt dat *“in het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. men er ook rekening mee moet houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen”* en roept bijgevolg op *“tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse [van de herkomstcheck]”*. Verzoekster werpt op dat verweerster *“niet ontkent dat verzoekende partij weldegelijk de omliggende dorpen correct kan aangeven, maar haar afkomst in twijfel trekt omdat zij bepaalde dorpen niet kan situeren ten aanzien van haar dorp”*. In het licht hiervan voert verzoekster aan *“nooit scholing te hebben gelopen en haar kennis te baseren op haar ervaringen tijdens haar verblijf in de regio”*.

Aangaande de politieke situatie in haar regio, stelt verzoekster dat zij *“geen enkele politieke functie of betrokkenheid”* heeft en dat zij *“als vrouw niet geacht werd zich te moeien met of op de hoogte te zijn van de politieke ontwikkelingen in haar regio”*. Verzoekster vestigt verder de aandacht op haar jonge leeftijd (23 jaar) en herhaalt te hebben aangegeven tijdens het verhoor haar dorp nooit te hebben verlaten. Zij benadrukt ten slotte dat zij *“naar haar beste mogelijkheden heeft trachten zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven”* en dat zij *“haar clan, haar dorp, de omliggende dorpen, de gezaghebbers in haar regio, enz.”* kende.

Wat betreft de dood van haar burens in 2009, meent verzoekster dat *“verwerende partij zich echter baseert op pietluttigheden en vermeende tegenstellingen om het verhaal van verzoekende partij in twijfel te trekken”*.

Verzoekster wijt het gebrek aan contact met haar familie in Somalië aan het feit dat haar familie in Buulo Burte woont en haar echtgenoot in Beledweyne en *“het dan ook niet evident is, in een dergelijk gevaarlijke regio, om de familie van verzoekende partij op te sporen”*.

Waar verweerster aanhaalt dat de verklaringen m.b.t. verzoeksters opsluiting door Al Shabaab weinig doorleefd zijn, benadrukt verzoekster dat zij *“weldegelijk verteld heeft over haar gevangenschap door Al Shabaab”* en volhardt zij in haar asielrelaas. Verzoekster is van oordeel dat verweerster *“erg onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van haar asielrelaas”* en dat zij *“absoluut niet motiveert omtrent het asielrelaas van verzoekende partij”*.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

## Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

#### Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeksters verklaringen over het leven van een volwassen vrouw in Somalië zijn dermate ontoereikend dat daaruit enkel kan afgeleid worden dat verzoekster geen voeling heeft met de Somalische maatschappij zodat haar afkomst uit Somalië niet is aangetoond.

2.4. De commissaris-generaal heeft verzoekster tweemaal uitvoerig gehoord, zodat ze ruim de kans kreeg haar asielrelaas uiteen te zetten, haar verklaringen nader toe te lichten en haar Somalische nationaliteit aannemelijk te maken.

2.5. Met de commissaris-generaal kan de Raad vaststellen dat uit verzoeksters verklaringen kan blijken dat ze Buloburde, haar beweerdelijke stad van herkomst, niet kan beschrijven. Het is niet aannemelijk dat verzoekster niet weet of ze op weg naar haar werk een burg moet oversteken. Waar verzoekster in het verzoekschrift een van de versies volhoudt, kan dit de tegenstrijdigheid niet opheffen te meer verzoekster in het eerste CGVS-gehoor hierover duidelijk is (p.6 *"Hoe ging u van uw woning naar dat restaurant? Via de weg. Een geasfalteerde weg waar ook auto's rijden? Neen. Wat voor een weg is het dan wel? Een zandweg en daarna moest ik de brug oversteken. Over de zandweg rijden geen auto's? Neen, neen alleen mensen. Kunnen over de brug auto's rijden? Neen"*). Daarnaast kon verzoekster geen gebouwen of andere herkenningspunten beschrijven die ze tegenkwam, en wist ze niet of ze langs een rivier liep of een kruispunt passeerde (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5-6) terwijl dit zeer eenvoudige dagelijkse feiten betreffen waar moeilijk over getwijfeld kan worden.

Ook blijkt verzoekster tijdens de twee gehoren slechts enkele dorpen te kunnen opsommen en situeren in de buurt van Buloburde en waarvan er sommige niet werden teruggevonden op de voorhanden zijnde kaarten (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.17 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.4-5, zie landeninformatie administratief dossier). Wanneer verzoekster werd gevraagd naar de dorpen Ag Bascir en Kuusow die vlak aan haar stad liggen, bleek ze deze niet te kennen, niettemin Ag Bascir op de weg ligt naar Beledweyne die verzoekster beweerdelijk reeds nam. Dit klemte te meer nu verzoekster in een restaurant werkte, en dit een uitgesproken plaats is waar reizigers en inwoners samenkomen (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.1 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.4) en verzoekster ook in haar professionele omgeving met mensen van buiten haar stad in contact kwam.

2.6. Verzoekster heeft aldus louter enkele namen van dorpen ingestudeerd. Nog daargelaten dat verzoekster zich vergist in de naam van Jafuole/Jaboole, blijkt dit nog duidelijker uit de vaststelling dat verzoekster blijkt te vergeten wat ze tijdens het eerste CGVS-gehoor verteld heeft. Zo stelt de bestreden beslissing terecht *"Tijdens het eerste gehoor sprak u over de plaats Af Cad waar op maandag een markt wordt georganiseerd (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.17). Tijdens het tweede gehoor gevraagd Af Cad te situeren, kwam u evenwel niet verder dan te stellen dat het in de regio van Buloburde moet liggen (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.9)."*

2.7. Verzoeksters stelt dat ze geen prijzen kent van voedingswaren *"thee, suiker, van eender wat"* en klederen omdat ze nooit naar de markt ging of boodschappen deed (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.5-6).

Nog daargelaten of verzoeksters moeder ziek was - maar niet te ziek dat ze geen boodschappen kon doen - is het bezwaarlijk ernstig dat verzoekster geen enkel idee heeft van de levenskost in Somalië. Immers verzoekster gaat uit werken, verdient een salaris en moet aldus weten of dit voldoende is om in haar levensonderhoud te voorzien. Verzoeksters heeft weliswaar zelf geen kinderen maar ze woont in bij haar moeder, een gescheiden vrouw met meerdere kinderen. Dat verzoekster met haar moeder, haar broers en zussen nooit over de kost van klederen en onderhoud zou gesproken hebben is volstrekt ongeloofwaardig. Dergelijke onwetendheden bij een werkende volwassen vrouw die mede instaat voor een gezin is op zich al voldoende om te besluiten dat verzoekster niet bekend is met het dagelijkse leven in Somalië. Bovendien kent verzoekster zelfs de prijzen van de maaltijden niet van het restaurant waar ze werkte.

2.8. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien verzoekster niet ondervraagd werd over allerlei "*kleine dorpjes uit hun omgeving*", zoals het advies aanklaagt, maar over dorpen in haar onmiddellijke leefomgeving een weg die ze zelf dagelijks naar het werk nam. Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat ze zich bij het eerste CGVS-verhoor wel had voorbereid op allerlei algemeenheden over haar stad maar niet over haar eigen situatie.

2.9. Verzoekster had minstens moeten kunnen aangeven waarom haar leefomgeving al dan niet gevaarlijk zou zijn te meer verzoekster vertrokken is omwille van Al Shabaab. Echter tijdens het tweede gehoor (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7) wist verzoekster niet meer wat ze gezegd had tijdens het eerste CGVS-verhoor (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.15) over de Islamitische Rechtbanken en stelde ze dat het leven "*gewoon normaal*" was. Gevraagd of de inwoners van Buloburde al dan niet opgelucht waren toen de Islamitische Rechtbanken waren verdreven, antwoordde verzoekster zelf dat ze dit niet echt wist en daarvoor toen nog te jong was (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7). Zoals uit de informatie van het CGVS die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, kan blijken kon de komst van de Islamitische Rechtbanken niet aan de bewoners voorbijgaan zijn nu publieke plaatsen zoals winkels en theehuizen moesten gesloten worden tijdens de gebedstijden en niemand zich op deze uren in de stad op straat mocht begeven op straffe van de dood. Ook werden de cinema's in Buloburde gesloten, waarop veel protest volgde. De Islamitische Rechtbanken verboden naast films, ook muziek en het gebruik van qat. Diefstal kon bestraft worden door amputatie. Ook al was verzoekster toen nog jong, dergelijke ingrijpende veranderingen kunnen bezwaarlijk als een "*gewoon normaal*" leven worden aanzien en geenszins is aannemelijk dat de Somalische moeders hun kinderen niet verwittigden voor de gevaren of dat verzoekster dit niet in haar buurt, of met haar vriendinnen zou besproken of gemerkt hebben.

Verzoeksters verklaringen over Al Shabaab zijn van dezelfde nietszeggende aard en kunnen niet aannemelijk maken dat verzoekster met deze militie werd geconfronteerd, laat staan werd gearresteerd. Opnieuw zijn verzoeksters verklaringen tijdens het eerste gehoor (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p. 15-16) beter voorbereid en was ze deze verklaringen in het tweede verhoor vergeten. Verzoekster kwam tijdens het tweede gehoor niet verder dan aan te geven dat het niet uitmaakt hoe Buloburde werd ingenomen en dat Al Shabaab slechte mensen zijn. Wanneer doorgevraagd werd stelt verzoekster dat er gevochten werd en het leven veranderde maar zich verder niets kan herinneren ook niet of er zwaar gevochten werd noch of er lang gevochten werd (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.7-8 ). Dergelijke onwetendheden kunnen er slechts op wijzen dat verzoeksters kennis tijdens het eerste CGVS-gehoor niet op haar eigen belevingen berust. Verzoekster toont dan ook niet aan bekend te zijn met de Somalische realiteit.

2.10. Verzoekster tracht haar onwetendheid te verschonen door te wijzen op haar gebrekkige scholing en te stellen dat ze haar dorp nooit verliet en voorts geen boodschappen deed en zij als "*vrouw*" niet geacht wordt "*zich te moeien met of op de hoogte te zijn van de politieke ontwikkelingen in haar regio*" en nog maar 23 jaar is.

De Raad stelt vast dat verzoekster haar profiel tracht aan te passen aan haar onwetendheden doch dat verzoekster wel gehuwd was met een man die in een andere stad werkte en bovendien zelf een professioneel leven had en voorts de oudste dochter was van een gescheiden vrouw waardoor ze ook verantwoordelijkheden had. Verzoekster is bovendien naar Europa gekomen en heeft dus internationaal gereisd, er kan dan ook aangenomen worden dat ze in staat is haar onmiddellijke omgeving te beschrijven, aan te geven waarom ze vertrokken is en ze de gevolgen van de overheersing van de Islamitische Rechtbanken en Al Shabaab kan aangeven. Dit is niet het geval. Verzoekster toont niet aan dat ze uit Somalië afkomstig is. Verzoeksters vervolging door Al Shabaab in Buloburde heeft dan ook geen grond nu ze niet aantoonbaar ooit verbleven te hebben. Daarenboven blijft verzoekster, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, onaannemelijk vaag over haar beweerde arrestatie en mishandeling. Dat verzoekster over deze twee maanden gevangenschap niets zinnig kan zeggen is geheel onaanvaardbaar. Verzoeksters asielrelaas komt dan ook voor als een aaneenschakeling van verzonnen feiten.

2.11. De Raad merkt nog op dat verzoeksters verklaringen over haar familiesituatie na haar vertrek evenmin kan overtuigen. Verzoekster toont niet aan gehuwd te zijn te meer niet aannemelijk is dat ze niet weet hoe ze haar man kan bereiken. Haar verklaring waarom ze het telefoonnummer van haar echtgenoot niet meer heeft, namelijk dat ze *“grotere problemen heeft”* (gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.3) kan niet aantonen dat verzoekster omwille van de werkzaamheden van haar echtgenoot problemen kreeg met Al Shabaab. Een dergelijke desinteresse is immers onverenigbaar met de beweerde vervolging.

2.12. Bij aanvullende nota van 26 oktober 2016 voegt verzoekster *“een akte die haar identiteit bevestigt”* en *“haar geboorteakte”* toe. Verweerder voegt bij haar aanvullende nota van 6 december 2016 de *“COI Focus ‘Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten’, d.d. 9 september 2016”*. In asielzaken vormen documenten een onderdeel van de algehele beoordeling en het geheel van de elementen de ondersteuning van een asielrelaas uitmaken. Verzoekster gaat eraan voorbij dat het louter neerleggen van documenten niet volstaat om de hiaten in het asielrelaas en de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen, maar zij moet ook aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Ook de verwerende partij wijst terecht op de objectieve informatie toegevoegd aan de aanvullende nota van 6 december 2016 *“Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”*, van 9 september 2016 waaruit blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en naast de staatsinstellingen, alle gebouwen werden vernield tijdens de burgeroorlog alsook alle archieven en registers van de burgerlijke stand. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken voegt toe dat de weinige archieven die niet zijn vernield, nu in handen zijn van individuen of om een andere reden niet terug te vinden zijn. Het Noorse Landinfo verwijst in zijn rapport van 2009 ook naar de vernietiging van de archieven en het feit dat er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Volgens het rapport uit 2009 van Landinfo leveren een aantal privé-instituten bepaalde certificaten af, zoals schoolcertificaten, attesten van privé-universiteiten, geboorteaktes, bevestiging van een geboorte in een ziekenhuis en huwelijksaktes opgetekend door de Sharia gerechtshoven. Zij vertrouwen volgens Landinfo op de informatie gegeven door de aanvrager van de documenten, in sommige gevallen bijgestaan door getuigen en/of familieleden. Gelet op voorgaande steunen de Somalische documenten, in zoverre ze al te verkrijgen zijn, louter op de verklaringen van de aanvrager. Daarbij komt nog dat Somalië in 2015 ook de tweede plaats op de Fragile States Index inneemt, van het onafhankelijke onderzoeks- en vormingsinstituut The Fund for Peace en van Foreign Policy en in de Corruption Perceptions Index van 2015 van de internationale onafhankelijke organisatie en anti-corruptieorganisatie Transparency International staat Somalië op de voorlaatste plaats staat. Transparency geeft elk land een score tussen 0 en 100, waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor zeer zuiver. Somalië behaalde de score 8. De index is gebaseerd op de opinie van experts over corruptie in de overheidssector. Documenten uit Somalië dienen dan ook met de nodige voorzichtigheid te worden beoordeeld, niet enkel zijn documenten vrij eenvoudig te kopen, bovendien zijn ook de weinig officiële documenten op basis van loutere verklaringen opgemaakt. *In casu* kunnen verzoeksters documenten de geloofwaardigheid van een op alle punten ongeloofwaardig asielrelaas niet herstellen. Bovendien is de identiteitskaart slechts een kleurenkopie, zijn de handtekening louter stempels en is de tekst ingevuld op een vooraf gestempeld document. De vingerafdruk is dermate onduidelijk dat het nutteloos is. Dezelfde stempels met handtekeningen, zonder originele handtekeningen komen voor op het geboortecertificaat. Aan dergelijke documenten kunnen bezwaarlijk enige bewijswaarde worden gehecht.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië.

2.15. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.17. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten (CGVS-verhoor 02/06/2015). De Raad wijst er nog op dat verzoekster een tweede keer werd gehoord op het CGVS op 1 juni 2016 waar opnieuw uitdrukkelijk gewezen werd op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande haar identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Verzoekster werd opnieuw uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde Somalische nationaliteit en de gevolgen voor verzoekster. De bestreden beslissing stelt nog vast *“Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS 02/06/2015, p.2 en p.21-22 en gehoorverslag CGVS 01/06/2016, p.2 en p.11-12)”*. Verzoekster bleef bij haar beweringen zodat de Raad hieruit enkel kan afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK